

پنجشنبه شب در حسینیه امام خمینی (ع) آخرین شب مراسم عزاداری در حضور مقام معظم رهبری

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: آخرین شب از مراسم عزاداری حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام (پنجشنبه شب) هم زمان با شب شهادت حضرت زین العابدین، امام سجاد علیه السلام، با حضور مقام معظم رهبری، رؤسای قوای مجریه و مقتنه...

صفحه ۲

شنبه ۲۴ مهر ۱۳۹۵ | ۱۳ محرم ۱۴۳۸ | ۱۵ اکتبر ۲۰۱۶

رئیس فراکسیون امید:

می خواهند جریان اصلاحات را منفعل کنند

ایستنا: محمدرضا عارف در دیدارهای جداگانه با نمایندگان انجمن های اسلامی دانشجویان دانشگاه های تهران و شورای مرکزی مجمع فرهنگیان ایران اسلامی با تسلیت ایام سوگواری ابا عبدالله الحسین (ع) گفت: ابا عبدالله مظهر عزت...

صفحه ۷

سال چهاردهم | شماره ۲۷۰۲ | ۲۰ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

وزارت وزیرکش؟

احمد غلامی . سردبیر

اگر علی جنتی هم نتواند به سباق برخی دیگر از وزرای ارشاد، تا آخر دوره چهارساله خود وزیر بماند، آینده «فرهنگ» بسیار مهم تر خواهد شد. رئیس دولت اصلاحات، جندی پیش از ریاست جمهوری اش، مقام وزارت ارشاد را تا آخر دوره تاب نیاورد. صفارهرندی هم نتوانست تا آخر یک دوره سر کار خود بماند. مهاجرانی نیز سه سال بیشتر دوام نیاورد و سرانجام از سمت خود کناره گرفت. اگر در چشم اندازی به وسعت چند دهه، این وزیران را نماینده تفکر گروه یا جناحی مسلط و سراسر متفاوت در سیاست ایران در نظر بگیریم، خواهیم دید که وضعیت «فرهنگ» و جایگاه وزارتخانه های منتسب به فرهنگ، تا چه حد در پرده انکار و ابهام مانده است. مرور سرنوشتی بر تاریخ وزارت فرهنگ و ارشاد چند دهه اخیر با تمرکز بر این شخصیت ها، نشان می دهد که این وزارتخانه کلیدی بیش از همه به محل برخورد جناح ها یا به بیان بهتر به محل تسویه حساب جناح های سیاسی با هم بدل شده است. انکار وزارت مستعجل ارشاد تقدیری جز استیضاح و استعفا یا ناگزیر وزریش ندارد. جنتی نیز یکی از اهالی همین قافله است. قافله ای که معلوم نیست به چه دلیلی به مقصد نمی رسد و در میانه راه بازمی ماند. خبر استعفا و کناره گیری علی جنتی، در شرایطی که تنها چند ماه از ریاست جمهوری روحانی مانده است، این زنجیره دنباله دار را به خاطر می آورد و از روندی پرده برمی دارد که وزارت ارشاد از دوران پیش از اصلاحات تاکنون با آن مواجه بوده است. اما رفتن علی جنتی به هر دلیل که باشد از شخصی تا سیاسی سویه دیگری نیز دارد که شاید او را در میان این قافله، یکم می کند. علی جنتی را می توان تهاترین وزیر دولت اعتدال خواند. وزیری که از ابتدای روی کار آمدنش و از او ان دولت، زیر حملات جناح اصولگرا و دلوایسان بود و هنوز سر کار نرفته بود که این مخالفان از نزدیکی و نسبت او با جناح دیگر سخن گفتند و او را با چهره های سرشناس اصلاحات مرتبط دانستند. مخالفان حتا از پُرشدن جای خالی یک قاب عکس روی دیوار وزارتخانه هم دست برنداشتند و به نصب دوباره عکس مهاجرانی، که به دلیل گرایش های سیاسی و فکری اش در دولت نهم و دهم از دیوار وزارت ارشاد حذف شده بود، انتقاد کردند. از این رو مسئولیت او در این جایگاه و در چنین شرایط حساس دوجنبدان می شود.

اما جایگاه مبهم وزارت فرهنگ در تمام دولت های این سی سال اخیر، مسئله ای است که با کناره گیری وزیر دولت اعتدال، بیشتر به چشم می آید. حسن روحانی در آستانه انتخابات پیشین که به ریاست جمهوری او ختم شد، مدام از اعتدال سخن گفت، از میانه روی و تدبیر. اما رادیکال ترین شعارها را در حوزه فرهنگ مطرح کرد. دوران تاریخ فرهنگ در دولت نهم و دهم شاید، روحانی را به شعارهای تند کشانده بود. گرچه در آن دوره اقتصاد و سیاست خارجی از اولویت های دولت محسوب می شد و وضعیتی به مراتب بحران تر از فرهنگ داشت. روحانی از حذف سانسور خاصه در مورد کتاب سخن گفت، از اینکه سازوکار مجوز دادن به کتاب ها برای انتشار، تغییر نیابدی خواهد کرد.

ادامه در صفحه ۴

جنتی رفتنی است؟

صفحه ۲

عکس: حامد ملکپور تسنیم

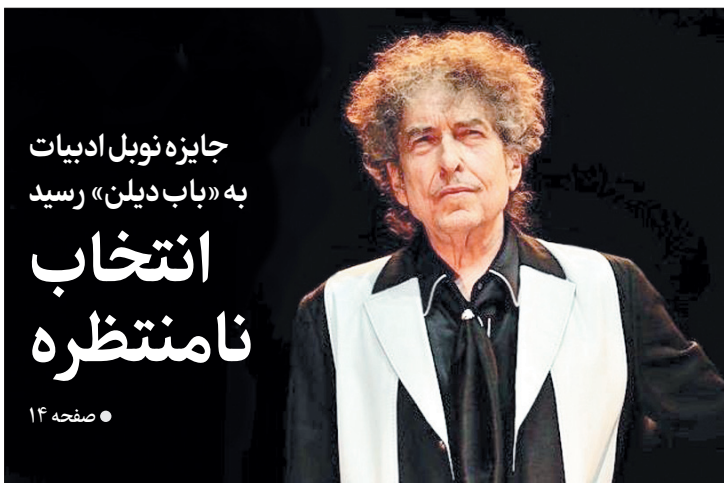

وزیر اطلاعات با اشاره به بازی های سیاسی:

تهمت جاسوسی نزنیم

- سرک کشیدن در زندگی شخصی مردم درست نیست
- مگر می شود ادعای مسلمانی کنیم؛ اما دروغ بگوییم
- مردم باید از ناحیه آبروی خود احساس امنیت کنند
- متأسفانه در سال های گذشته حرمت شکنی باب شده

صفحه ۷

جایزه نوبل ادبیات
به «باب دیلن» رسید
انتخاب
نامنتظره

صفحه ۱۴

یادداشت

حسین (ع)؛ اخلاق گرایی به جای دشنام

حکومت اموی در نامه اش واژگانی را مانند «جبار عنید، غاصب، خلافت غیرمقبول، جنایت کار حامی اشرار و...» به کار می گیرد. در این گروه کسانی مانند هانی بن عروه از شیوخ و اصحاب امیرالمؤمنین نیز هستند که قبل از واقعه کربلا در کوفه به دست عمال حکومت به شهادت رسیدند، اینها گروهی بودند که هم نامه دادند و هم تا پای جان بر بیعت خود استوار ماندند. هرچند برخی از آنها به دلایل مختلف فرصت حضور در کربلا را نیافتند، ولی بعدها بسیاری از اینها، همان گروه توانایی را تشکیل دادند که در قیامی به همین نام، در پیکار با قاتلان حضرت سیدالشهدا به شهادت رسیدند. گروه دوم نویسندگان نامه ها، از سوی مؤمنان و مسلمین به حضرت نامه نوشتند با این تعبیر که «حسین بن علی من شیعتہ». در نامه های این گروه که اشخاص سرشناسی بین آنها نبودند، چشم اندازی از گذشته و آینده نیست و فقط بر حضور امام در کوفه تأکید دارند و در این کار امام را دعوت به عجله و شتاب می کنند. بسیاری از این گروه، دوره امیرالمؤمنین را به یاد نداشتند و نیز بعدها هم در عرصه قیام و شهادت حضور مستمری نداشتند و نشانی از آنها در دست نیست. اما گروه سوم از نویسندگان نامه ها کسانی بودند که نه تنها به دعوت خود پشت کردند، بلکه در روز عاشورا در برابر امام ایستادند که از جمله آنها محمد بن اشعث، قیس بن اشعث از کده و شیبث بن ربیع از بنی تمیم بودند که امام در روز عاشورا به نامه های آنها با همان عبارات اشاره کرد. اما رفتار امام در برابر این درخواست و تقاضای عمومی با وجود تفاوت دیدگاه دعوت کنندگان دارای شباهت هایی بود؛ «من حسین

است، باز هم پایبند به اصلی اخلاقی هستم. در برابر این نگاه با رویکرد خودمحرانه اموی روبرو هستیم که مینا و منشا هر مشروعیتی را خواست و سلیقه خلیفه یا جانشین او می دانند.

ادامه در صفحه ۷

بزرگان حجاز و عراق از تسلط سران شام بر همه شئون خلافت اسلامی و برخورداری ایشان از مواهب آن دانست که موجب می شد آنها امتیازات کمتری داشته باشند. علاوه بر مروان از بنی امیه، عبدالله زبیر، عبدالله عمر، عبدالله عباس و گروه هایی از خوارج نیز از جمله معترضان بودند. اگرچه همراهی نکردن آنها هیچ نگرانی جدی ای برای حکومت ایجاد نمی کرد. به هر حال، به گواهی تاریخ، پذیرفتن بیعت از سوی حضرت، خواسته یا ناخواسته بازتاب گسترده ای یافت و گروه هایی از مسلمانان را به این موضوع حساس کرد. در همین راستا اهالی کوفه و بصره که در میانه جهان اسلام واقع شده بودند و بیش از سایر بلاد اسلامی وقایع را دنبال می کردند، درصدد برآمدند نقش فعال تری در این عرصه ایفا کنند. در این موضوع دست کم دو نکته حائز اهمیت وجود دارد: نخست آنکه شماری از اشراف و بزرگان عراق در بصره و کوفه تمایل بسیاری داشتند تا مرکز خلافت از شام به عراق بازگردد تا از امتیازات مرکز حکومت برخوردار باشند. دیگر آنکه در این دوره کم کم شهرنشینی بر تعصبات قبیله ای رجحان می یافت. از این رو اهالی این دو شهر بزرگ، فارغ از وابستگی های قبیله ای، به دنبال ایفای نقش برجسته ای در حکومت بودند. مستندات تاریخی بیانگر آن است که انبوهی از نامه ها از کوفه برای دعوت از حضرت ارسال شد. از بررسی محتوای این نامه ها چنین به نظر می رسد که نگارندگان دارای دیدگاه مشترکی نسبت به امام نبودند. رهبری گروهی را کسی مثل سلیمان بن صرد خزاعی، صحابی بزرگوار پیامبر که بعدا رهبر توانین نیز شد- بر عهده داشت. او درباره

احمد مسجدجامعی
عضو شورای شهر تهران

عاشورای ۱۴۳۸ هجری هم گذشت اما مرام و پیام حسین (ع) تا همیشه تبیین و تشریح شدنی است. به ویژه اینکه در همین روزهای عزاداری، باز هم سخنانی خلاف آنچه در متن واقعه عاشورا ساری و جاری بود، از برخی تریبون ها شنیده شد که جای تأمل جدی دارد. از این رو بیان برخی زوایای این حرکت عظیم، ضروری به نظر می رسد. وقتی معاویه درگذشت، حاکم مدینه از امام برای حکومت یزید بیعت خواست. اتفاق عجیبی بود؛ چون از یک سو نخستین بار بود که در تاریخ اسلام حکومت از پدر به پسر به ارث می رسید و از سوی دیگر معاویه برخلاف صلح نامه با امام مجتبی (ع) باید براساس تعیین نکردن جانشین پس از خود، عمل می کرد. به علاوه یزید، کم سن و سال بود و از آن بدتر حتی در ظواهر هم رعایت مسلمانی را نمی کرد، چه برسد به آنکه خلیفه مسلمانان باشد. نکته ای که در این میان پنهان مانده، نارضایتی شدید شماری از بزرگان بنی امیه به خصوص مروان بن حکم، حاکم مدینه، از ولایت عهدی و خلافت یزید بود که برای اعتراض حتی به معاویه هم رجوع کرد و معاویه برای ساکت کردن او، وعده هایی داد. یعنی علاوه بر حسین بن علی (ع) گروه هایی دیگر از بزرگان آن روزگار خلافت یزید را برنمی تافتند و بنا بیعت همراهی نمی کردند. می توان دلیل مخالفت این گروه با یزید را هراس

تیترا

برگزاری پرشکوه مراسم عزاداری سالار شهیدان

صفحه ۲

مجید انصاری در واکنش به مصاحبه ارضی:

چرا از مردم عذرخواهی نمی کنید

صفحه ۱۹

بحرینیان در گفت و گو با «شرق» خبر داد

اسرار تجاری ایران افشا شد

صفحه ۵

افزایش حوادث مرگ آور در پروژه های مترو تهران

کار بیشتر تلفات بیشتر

صفحه ۱۷

مرگ مشکوک همسر و مادر بزرگ پزشک معروف تبریزی

صفحه ۱۳

حرف اول

مسابقه فوتبال و اعتماد به مردم

سید مصطفی هاشمی طبا
رئیس پیپین سازمان تربیت بدنی

برگزاری موفق بازی ایران- کره جنوبی در عصر روز تاسوعای امسال با تمهیدات درخور توجه مسئولان فدراسیون فوتبال و سایر نهاده ها همراه شد که جای تقدیر دارد. با این حال برخی ارزش ها دارای جنبه های اجتماعی هستند که مردم بدون برنامه ریزی های رسمی نیز آنها را پاس می دارند. اساسا مگر ممکن بود در بعداظهر تاسوعا اجتماعی در نقطه ای از ایران برپا و خارج از ضوابط دینی و ملی ما در آن رفتاری انجام شود؟ این روزها همه خیابان ها و کوچه های شهرها و روستاهای ایران سیاه پوش هستند و این سنتی دینی است که بدون تمهیدات رسمی و به شکل خودجوش از سوی ایرانیان دنبال می شود. تماشاگران بازی ایران - کره همان مردمی بودند که شب ها در تکیه ها و مساجد ما حضور دارند و طبیعی بود با رخت عزا بر تن و نمادهای عزاداری به ورزشگاه بزرگ آزادی بیایند و آن را به حسینیه ای بزرگ تبدیل کنند. پیش از برگزاری این مسابقه، دیدگاه هایی درباره لزوم تغییر در تقویم ورزشی نهادهای بین المللی متولی ورزش مطرح شد. اینکه چنین نگاه عمیق و بلندمدتی بین مسئولان ورزشی ایران ایجاد شود، امری پسندیده است اما اگر با توجه به واقعیات میدانی عرصه ورزش و مدیریت ورزشی به آن نگاه کنیم، در حقیقت تکلیف سنگینی است که با توجه به دشواری بودن تغییر برنامه های بین المللی، بر دوش مدیران قرار داده می شود.

ادامه در صفحه ۷

قیمت ویژه های

پتیاک

پتیاک

اینترنت پرسرعت و پهنای باند اختصاصی

۰۲۱-۲۳۴۹۰۰۰۰

www.petiak.com

پهنای باند اختصاصی اینترنت

ویژه سازمانها، شرکتها، مراکز دانشگاهی و نهاد های دولتی

دارنده پروانه ارائه خدمات ارتباطی ثابت از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیوی

به شما ره ۱۱-۹۵-۱۰۰۰

عضو کمسیون اینترنت و انتقال داده

نظام صفی رایانه ای

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۱۹۳۹۷۹

sharghdaily.ir

شرق

روزنامه

تحويل روزنامه درب منزل یا محل کار شما بدون هزینه ارسال

رجوع به صفحه ۱۳

درگذشت مرحوم احمد رسولی والد ماجد

جناب آقای مهندس حمید رسولی، عضو محترم هیأت مدیره و معاون بازرگانی شرکت خدمات حمایتی را به ایشان و خانواده محترم نشان تسلیت عرض کرده و به اطلاع می رساند

به همین مناسبت مجلس ختمی در روز شنبه مورخ ۹۵/۷/۲۴ از ساعت ۱۶ الی ۱۷:۳۰ در مسجد ولیعصر واقع در خیابان وزرا برگزار می شود. حضور همه سروران موجب شادی آن مرحوم و تسلی خاطر بازماندگان است.

عباس کشاورز- یزدان سیف- تورج منصوری

فریدین شورج- شمس الله ملازاده